

handling herom var optaget med funktionærorganisationerne, og socialministeren havde til hensigt at fremsætte et lovforslag om sagen i folketingsåret 1963-64. Videre udtalte justitsministeren:

„I anledning af det nu fremsatte lovforslag finder jeg grund til at understrege, at der for funktionærernes vedkommende er opnået væsentlige resultater ved overenskomster mellem arbejdsgiver- og funktionærorganisationerne på en del af de punkter, lovforslaget omhandler. Jeg kan således nævne, at der inden for nogle overenskomstområder er gennemført bestemmelser om værn for funktionærer mod usaglige opsigelser, svarende til lovforslagets nr. 2. Dette gælder således inden for handels- og kontorfaget, hvor der ved overenskomst mellem Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund og Kontor- og Handelsfagenes Arbejdsgiverforening og mellem forbundet og finansministeriet er fastsat bestemmelser om værn for funktionærerne i sådanne tilfælde. Tilsvarende bestemmelser er mig bekendt fastsat inden for forsikringsfunktionærernes område ved overenskomst mellem Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening og Danske Forsikringssselskabers Forhandlingsorganisation.

Jeg finder i øvrigt anledning til at indskyde den bemærkning, at det forekommer mig mindre hensigtsmæssigt som foreslået i lovforslagets nr. 3 at henlægge sager af denne art til sø- og handelsretten i København, da man vel bør opretholde de fremgangsmåder, som allerede måtte være overenskomstmæssigt fastlagt, og som går ud på sagerens behandling ved særligt nævn eller ved voldgift.

Videre kan jeg nævne, at der ved overenskomst mellem Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund og Kontor- og Handelsfagenes Arbejdsgiverforening er gennemført forbedrede bestemmelser om frihed med halv løn for kvindelige funktionærer under fravær på grund af nedkomst, i det væsentlige svarende til lovforslagets nr. 4.

Med hensyn til lovforslagets bestemmelser om funktionærernes organisationsret skal jeg pege på, at disse spørgsmål også i væsentligt omfang har fundet deres løsning ved overenskomster mellem arbejdsgiver- og funktionærorganisationer, i øvrigt på en fra det fremsatte forslag noget afvigende, men måske netop mere realistisk måde.

Jeg må således være af den opfattelse, at de spørgsmål, som lovforslaget omhandler, allerede må siges i et vist omfang at have fundet deres løsning ved de kollektive overenskomster mellem arbejdsgivere og funktionærer, men jeg tilføjer, at regeringen erkender, at der kan være et vist behov for mere i almindelighed at sikre funktionærer på nogle af de punkter, lovforslaget omfatter. Ud fra dette synspunkt vil regeringen være parat til en fordomsfri og velvillig behandling af lovforslaget.“

Lovforslaget gav i folketinget anledning til nogen debat, bl. a. vedrørende forhandlingsretten. Det henvistes efter 1. behandling til et udvalg, der ikke nåede til ende med sit arbejde, men afgav en beretning.